ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Νοεμβρίου **1940** | **ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ** | *Ἀριθμὸς φύλλου* **357**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀναγκαστικοὶ Νόμοι

Α.Ν. 2618. Περὶ τροποποιήσεως τοῦ 1960)1939 Ἀν. Νόμου «περὶ ρυθμίσεως τοῦ εἰσαγωγικοῦ καὶ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου. 1

Α. Ν. 2619. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ἀν. Νόμου 2463 τοῦ 1940 «περὶ συστάσεως Εἰδικοῦ Λογαριασμοῦ παρὰ τῷ Ταμείῳ Συντάξεων Προσωπικοῦ Ἀθηναϊκῶν Ἐφημερίδων». 2

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

(1)

Ἀναγκ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 2618. 1940

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 1960)1939 «περὶ ρυθμίσεως τοῦ εἰσαγωγικοῦ καὶ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Εἰς τὸ ἄρθρον 14 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 1960 τῆς 11 Σεπτεμβρίου 1939 «περὶ ρυθμίσεως τοῦ εἰσαγωγικοῦ καὶ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου», προστίθεται ἐδάφιον τρίτον, ἔχον οὕτω :

3. Ἐπίσης αἱ Ἑνώσεις δὲν ὑποβάλλονται εἰς χρηματιστηριακὸν τέλος ἢ μεσιτικὸν δικαίωμα ἐπὶ ἀγοραπωλησιῶν συνομολογουμένων διὰ τοῦ Χρηματιστηρίου Ἐμπορευμάτων ἢ εἰς δικαίωμα ὑπὲρ τοῦ Χρηματιστηρίου τούτου ἐπὶ ἐνεργουμένων ἀπ' εὐθείας εἰς αὐτὸ καταχωρήσεων τοιούτων ἀγοραπωλησιῶν.

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης διατάξεως ἀνατρέχει ἀπὸ 11 Σεπτεμβρίου 1939.

Ἐν Ἀθήνας τῇ 31 Ὀκτωβρίου 1940.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τὰ Μέλη

ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΝΔΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ, Ι. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ, Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ, Η. ΚΡΙΜΠΑΣ, ΙΠ. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, Π. ΟΙΚΟΝΟΜΑΚΟΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ, Κ. ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΛΗΣ, Χ. ΑΛΙΒΙΖΑΤΟΣ, Θ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ, Μ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Νοεμβρίου 1940.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

(2)

Ἀναγκ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 2619. 1940

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 2463 τοῦ 1940 «περὶ συστάσεως Εἰδικοῦ Λογαριασμοῦ παρὰ τῷ Ταμείῳ Συντάξεων Προσωπικοῦ Ἀθηναϊκῶν Ἐφημερίδων».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ κατὰ τὸ ὑπὸ στοιχεῖον α' ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 2463 τοῦ 1940 «περὶ συστάσεως Εἰδικοῦ Λογαριασμοῦ παρὰ τῷ Ταμείῳ Συντάξεων Προσωπικοῦ Ἀθηναϊκῶν Ἐφημερίδων» εἰδικὴ εἰσφορὰ δέκα λεπτῶν (0.10) κατὰ χιλιόγραμμον ἐπὶ τοῦ εἰσαγομένου δημοσιογραφικοῦ χάρτου ἢ βαρύνουσα τοὺς ἡμεδαποὺς προμηθευτὰς αὐτοῦ καταβάλλεται ὑπ' αὐτῶν κατὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν διατακτικῶν, δυνάμει τῶν ὁποίων πραγματοποιεῖται ἡ ἀτελὴς εἰσαγωγὴ καὶ παραλαβὴ τοῦ χάρτου, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἐὰν ἡ δικαιοπραξία ἡ σκοποῦσα ἢ πραγματοποιοῦσα τὴν μεταβίβασιν τοῦ ἐν ἀποταμιεύσει χάρτου εἰς τὸν καταναλωτὴν ἐγένετο πρὸ ἢ μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν ἀντιστοίχων διατακτικῶν.

2. Οἱ ἡμεδαποὶ προμηθευταὶ ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν καταβολὴν τῆς εἰσφορᾶς δι' ἁπάσας τὰς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 2463 εἰσαχθείσας δυνάμει διατακτικῶν ποσότητας χάρτου, ἔστω καὶ ἂν εἶχον μεταβιβάσῃ τὰς ποσότητας ταύτας πρὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ὡς ἄνω νόμου εἰς τοὺς καταναλωτάς.

3. Ἡ ἐν λόγῳ εἰδικὴ εἰσφορὰ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ δύναται νὰ ἐπιρριφθῇ ἐπὶ τῆς τιμῆς τοῦ δημοσιογραφικοῦ χάρτου καὶ νὰ βαρύνῃ τὸν καταναλωτήν.

4. Καταναλωτὴς προμηθευόμενος ἀπ' εὐθείας ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς δημοσιογραφικὸν χάρτην πρὸς ἰδίαν χρῆσιν καὶ ἄνευ οἱασδήποτε μεσολαβήσεως ἡμεδαποῦ προμηθευτοῦ, ἐξομοιοῦται πρὸς ἡμεδαπὸν προμηθευτὴν καὶ ὑπόκειται εἰς τὴν ὡς ἄνω εἰδικὴν εἰσφοράν.

5. Ἡ καταβληθεῖσα εἰδικὴ εἰσφορὰ ὑπὸ μορφὴν δημοσιογραφικοῦ ἐνσήμου ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἐπιστρέφεται, ἔστω καὶ ἂν ἡ ἐκδοθεῖσα διατακτικὴ δὲν ἐξετελέσθη ἢ ἐξετελέσθη ἐν μέρει, δύναται ὅμως νὰ παραταθῇ ἡ ἰσχὺς τῆς διατακτικῆς μέχρις ἐξαντλήσεώς της καὶ ἐντὸς πάντοτε τῶν ὁρίων τοῦ Α. Ν. 1092)38.

Ἄρθρον 2.

1 Οἱ ὑπόχρεοι εἰς τὴν καταβολήν, κράτησιν καὶ κατάθεσιν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Νόμου 2463 εἰσφορῶν ἐν περιπτώσει παραλείψεως τιμωροῦνται τῇ ἐγκλήσει τοῦ Ὑφυπουργοῦ

Τύπου καὶ Τουρισμοῦ ἢ τοῦ Εἰδικοῦ Λογαριασμοῦ ἢ παντὸς ἔχοντος ἔννομον συμφέρον, μὲ χρηματικὴν ποινὴν δέκα ἕως εἴκοσι πέντε χιλιάδων (10.000—25.000) δραχμῶν καὶ φυλάκισιν μέχρι τριῶν μηνῶν, παραλλήλως δὲ τὰ καθυστερούμενα ποσὰ τῶν εἰσφορῶν εἰσπράττονται κατὰ τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

2. Μὲ τὰς ποινὰς τῆς προηγουμένης παραγράφου τιμωροῦνται ἐκδόται, πράκτορες καὶ ὑποπράκτορες ἐφημερίδων καθυστεροῦντες πέραν τῶν καθωρισμένων προθεσμιῶν τὴν κατάθεσιν τῶν εἰσφορῶν καὶ κρατήσεων εἰς ἃς ὑποχρεοῦνται δυνάμει προγενεστέρων νόμων ὑπὲρ τοῦ «Ταμείου Συντάξεων Προσωπικοῦ Ἀθηναϊκῶν Ἐφημερίδων», τοῦ «Ταμείου Συντάξεων Ὑπαλληλικοῦ καὶ Συνταktικοῦ Προσωπικοῦ Ἐφημερίδων Θεσσαλονίκης» καὶ τοῦ «Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἰδιοκτητῶν, Συντακτῶν καὶ Ὑπαλλήλων Τύπου» ὡς καὶ τῶν συναφῶν αὐτοῖς Λογαριασμῶν, τὰ δὲ καθυστερούμενα ποσὰ εἰσπράττονται κατὰ τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

3. Τιμωροῦνται μὲ χρηματικὴν ποινὴν χιλίων ἕως δέκα χιλιάδων (1000—10.000) δραχμῶν καὶ φυλάκισιν μέχρις ἑνὸς μηνὸς οἱ ἐκδόται ἢ ὑπάλληλοι ἐφημερίδων, περιοδικῶν ἢ βιβλίων οἵτινες τυχὸν ἤθελον καταβάλῃ δι' ἴδιον λογαριασμὸν τὴν βαρύνουσαν τοὺς ἡμεδαποὺς προμηθευτὰς χάρτου εἰσφοράν, ὡς καὶ οἱ πράκτορες καὶ ὑποπράκτορες ἐφημερίδων οἱ παραλείποντες νὰ ὑποβάλωσιν εἰς τὸν Εἰδικὸν Λογαριασμὸν καὶ εἰς τὰ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον Ταμεῖα ἀναλυτικὰς δικαιολογητικὰς καταστάσεις τῶν εἰς ἃς ὑποχρεοῦνται καταθέτων ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν.

4. Αἱ ὡς ἄνω μηνύσεις εἰσάγονται δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως εἰς τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον μὴ ἐπιτρεπομένης ἐφέσεως κατ' ἀποφάσεων αὐτοῦ, δι' ὧν καταγιγνώσκονται αἱ ὡς ἄνω ποιναί.

5. Ἡ παράγραφος 6 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ὡς ἄνω Νόμου 2463 καταργεῖται.

Ἄρθρον 3.

Τὰ ὁριζόμενα ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Νόμου 2463 κατώτατα ὅρια ἐπιδομάτων ἀνεργίας ἰσχύουσι διὰ τοὺς ἀπολέσαντας ἀπιδοχὰς ἴσας τοὐλάχιστον πρὸς αὐτά, ἐὰν ὅμως ἦσαν κατώτεραι αὐτῶν, τότε χορηγεῖται εἰς τὸν δικαιοῦχον ἐπίδομα ἴσον πρὸς τὰς ἀπολεσθείσας ἀποδοχάς, ἐφ' ὅσον παραμένει ὁλικῶς ἄνεργος, ἀναλόγως δὲ μεμειωμένον κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Εἰδικοῦ Λογαριασμοῦ εἰς περίπτωσιν μερικῆς ἀνεργίας.

Ἄρθρον 4.

Τὸ ἐδάφιον α' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου 2463 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«α) Ποσὸν ἑνὸς ἑκατομμυρίου (1.000.000) δραχμῶν ἐτησίως διατίθεται πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑφυπουργείου Τύπου καὶ Τουρισμοῦ. Ὁ τρόπος τῆς μεταβιβάσεως καὶ ἐγγραφῆς τοῦ ποσοῦ τούτου εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἐν λόγῳ Ὑφυπουργείου ὁρισθήσεται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ Ὑφυπουργοῦ Τύπου καὶ Τουρισμοῦ.».

Ἄρθρον 5.

Τὸ ἄρθρον 8 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου 2176 τοῦ 1940 «περὶ συστάσεως Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἰδιοκτητῶν, Συντακτῶν καὶ Ὑπαλλήλων Τύπου» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«1. Ἀπονέμεται σύνταξις πέντε χιλιάδων (5.000) δραχμῶν κατὰ μῆνα, χορηγουμένη ὑπὸ τοῦ «Ταμείου Συντάξεων Προσωπικοῦ Ἀθηναϊκῶν Ἐφημερίδων», εἰς ἰδιοκτήτας ἢ τὰς χήρας ἰδιοκτητῶν μὴ ἐκδιδομένων ἤδη ἡμερησίων ἐφημερίδων τῶν Ἀθηνῶν, ἐφ' ὅσον συνεπλήρωσαν ἢ μέλλουσι νὰ συμπληρώσωσι δέκα τέσσαρα (14) συνολικῶς ἐκδοτικὰ ἔτη, τῶν ὑπὲρ τοὺς ἓξ μῆνας κλασμάτων λογιζομένων ὡς πλήρους ἔτους. Ἐξαιροῦνται ὅσοι τυχὸν ἐκ τούτων ἀσκοῦσιν ἕτερον ἐπάγγελμα ἢ τυγχάνουσιν ἠσφαλισμένοι παρ' ἑτέρῳ Ταμείῳ. Ἐν τῇ τελευταίᾳ ὅμως ταύτῃ περιπτώσει ἐὰν ἡ χορηγουμένη αὐτοῖς παρ' ἑτέρου Ταμείου σύνταξις ὑπολείπεται τοῦ ποσοῦ τῶν πέντε χιλιάδων, χορηγεῖται εἰς αὐτοὺς ὑπὸ τοῦ Ταμείου Συντάξεων Προσωπικοῦ Ἀθηναϊκῶν Ἐφημερίδων σύνταξις ἴση πρὸς τὴν μέχρι συμπληρώσεως τοῦ ἄνω ποσοῦ διαφοράν.

«2. Ἀπονέμεται σύνταξις δύο χιλιάδων (2.000) δραχμῶν κατὰ μῆνα, χορηγουμένη ὑπὸ τοῦ «Ταμείου Συντάξεων Προσωπικοῦ Ἀθηναϊκῶν Ἐφημερίδων», εἰς ἐπιζῶντας Ἕλληνας τὸ γένος ἐκ Τουρκίας, οἵτινες ἤσκησαν τὸ δημοσιογραφικὸν ἐπάγγελμα ἐπὶ εἰσοσιπενταετίαν τοὐλάχιστον καὶ ἐχρημάτισαν ἰδιοκτῆται καὶ διευθυνταὶ ἡμερησίων Ἑλληνικῶν ἐφημερίδων ἐκδοθεισῶν ἐν Τουρκίᾳ ἐπὶ πενταετίαν τὸ ἀργότερον μέχρι τοῦ 1922 ἢ διετέλεσαν ἐπὶ τριακονταετίαν ἀνταποκριταὶ ξένων ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν, ἐφ' ὅσον ὑπερέβησαν τὸ ἑξηκοστὸν πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας των καὶ στεροῦνται, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου, ἰδίων ἐπαρκῶν μέσων συντηρήσεως.

«3. Ὁμοίως ἀπονέμεται σύνταξις δύο χιλιάδων (2.000) δραχμῶν κατὰ μῆνα, χορηγουμένη ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Ταμείου, εἰς χήρας ἰδιοκτητῶν ἑλληνικῶν ἡμερησίων πολιτικῶν ἐφημερίδων αἵτινες ἐξεδίδοντο κατὰ τὸ μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1905 ἕως 1922 χρονικὸν διάστημα ἐν ἐπαρχίαις ἐπὶ δώδεκα (12) ἐν συνόλῳ ἔτη ἢ ἐν Τουρκίᾳ ἐπὶ ἑπτὰ (7) ἐν συνόλῳ ἔτη, ἐφ' ὅσον οἱ ἰδιοκτῆται οὗτοι ἦσαν Ἕλληνες πολῖται ἢ Ἕλληνες τὸ γένος, αἱ δὲ χῆραι αὐτῶν ἔχουν συμπληρώσῃ τὸ 55ον ἔτος τῆς ἡλικίας των καὶ τυγχάνουσιν ἄποροι.

«4. Τὸ δικαιολογητικὰ πρὸς ἀπονομὴν συντάξεως εἰς τὰ πρόσωπα τὰ ὑπαγόμενα εἰς τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 1, 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὑποβάλλονται πρὸς ἔλεγχον εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου.

«5. Αἱ παροχαὶ αὗται καταβάλλονται ἐκ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ παρόντος πόρου, τοῦ περιεχομένου εἰς ἴδιον λογαριασμὸν παρὰ τῷ Ταμείῳ Συντάξεων Προσωπικοῦ Ἀθηναϊκῶν Ἐφημερίδων».

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Ὀκτωβρίου 1940.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τὰ Μέλη

ΑΓΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΝΔΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ, Ι. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ, ΑΓΓ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ, ΗΛ. ΚΡΙΜΠΑΣ, Γ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ, Π. ΟΙΚΟΝΟΜΑΚΟΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ, Χ. ΑΛΙΒΙΖΑΤΟΣ, Θ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ, Γ. ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ, Μ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Νοεμβρίου 1940.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
ΑΓΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου